

valgets Betænkning, komme jo ikke under Bortering. En lovgivende Forsamling udtaler kun sin Villie gjennem en Bortering, og alle de Udtalelser, der ender med, at man voterer det Modsatte af det, disse gaar ud paa, have aldeles ingen Vægt. Naar man, knyttende sig til en vis Udgift i Bevillingen, siger: „det er urigtigt, det er aldeles galt, man bør paa ingen Maade gjøre det“, men dog ender med at sige, at man efter Omstændighederne alligevel indstiller dette til Thingets Bevilling, saa voterer Thinget Posten; Motiverne ligge frie, — om dem er man ikke berettiget til at paastaae Noget. Idet Borteringen har fundet Sted, har Thinget i Virkeligheden underkjendt alle de administrative Bemærkninger, der ere fremsatte, for ikke at votere Summen.

Gardensteth: Da jeg hører til dem, der antage, at der bør nedsettes et Udvalg i denne Sag, skal jeg tillade mig at angive de Grunde, hvorpaa jeg støtter denne Mening. Jeg har ikke ganske kunnet føle mig overbevist om Rigtigheden af de Grundsatninger, der ledes af den høitærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Andræ) ved, at betragte Finantslovens Behandling som aldeles afvigende fra alle andre Loves Behandling her i Thinget. Det er ganske vist, at der er den Afvigelse, at Finantsloven ifølge Grundlovens § 52 først skal behandles i Folkethinget; men, naar den ærede Landsthingsmand deraf har udledet, at Praxis vilde føre til, at det var det andet Thing, som egentlig alene kom til at udøve Bevillingsretten, og at derimod dette Thing kun skulde benytte sin Myndighed, naar der var en klar Overbeviisning om, at Overgreb havde fundet Sted, saa at man derved kunde føle sig foranlediget til at skride ind, troer jeg, at han mere lader sig lede af de parlamentariske Forhold i andre Lande end af de Forhold, der her virkelig finde Sted. Det er ganske vist, at i de konstitutionelle Stater, hvor der bestaaer to Kamre, der have en ganske forskjellig Oprindelse, og hvor navnlig det ene Kammer er udgaaet af Valg fra Statens Skatteydere, medens derimod det andet Kammer udgaaer enten fra Valg af Kronen, eller ifølge Rettigheder, der ere tillagte ved Fødselen, eller ifølge en vis Stilling, der stiller Forhol-

det sig ganske naturligt saaledes, at det Kammer, der er fremgaaet af Valg, væsentlig kommer til at votere Skatterne, at dette Kammer egentlig faaer Bevillingsmyndigheden. Men der synes mig virkelig hertilands at være et ganske andet Forhold. Her bestaaer to Afdelinger af Rigsdagen, som begge to fremgaae af Valg, og det er ganske vist, at de Medlemmer, der have Sæde i dette Thing, frembyde langt mere Garanti for at være de egentlige større Skatteydere, end de, der sidde i det andet Thing, eftersom der her er stillet visse Betingelser, netop hentede fra Skatteforpligtelsen, som ikke finde Sted ved det andet Things Valg. Hele denne Stilling gjør, at der slet ikke kan drages nogen Analogie fra andre Forsatninger, som den ærede Landsthingsmand rimeligviis har havt for Die med Hensyn til denne Sag. Der har vist heller ikke hidtil i den Praxis, der har fundet Sted i Rigsdagen, været taget noget saadant Hensyn til de Grundsatninger, som den ærede Landsthingsmand har udtalt, naar der var Spørgsmaal om Nedsettelsen af et Udvalg her i Thinget i Finantsloven. Man har, saavidt jeg veed, altid anset sig berettiget til at tage hele Finantslovsforslaget under Behandling paa samme Maade, som det er skeet i det andet Thing; men det er ganske naturligt, at visse Omstændigheder maa medføre, at Finantslovsforslaget her i Thinget i Regelen maa behandles langt mere cursorisk, end i det andet Thing. Finantslovsforslaget vil i Regelen komme for her i Thinget, efterat en stor Deel af Rigsdagens Mødetid er udløbet, og Thingets Medlemmer ville derved have stor Opfordring til at see at tilendebringe Sagen saa hurtigt, som dens Besskaffenhed tillader. Dertil kommer, at naat Sagen er gennemgaaet med stor Nødsigtighed, hvilket man ikke noksom kan erkjende, at den bliver i det andet Thing, da er det saa meget lettere at behandle den hurtigere her end i det andet Thing. Altsaa medfører Sagens Omstændigheder, at Finantsloven her i Thinget behandles langt hurtigere end i det andet Thing; men dette synes mig ikke at medføre, at Landsthingets Stilling til Finantsloven er en anden end det andet Things. Jeg vilde nu meget nødig have, at det, naar man her